

ماراتن علمی و هنری به سوی بی‌نهایت

نشان ستاره‌ی دنباله‌دار
۱۵ اردی بهشت - ۱۵ خرداد

دستورالعمل مشارکت خانواده‌ها

در ماراتن علمی و هنری به سوی بی‌نهایت

نشان ستاره دنباله‌دار

درباره رویداد

رویداد «نشان ستاره دنباله‌دار» یک ماراتن علمی و هنری است که از ۱۵ اردیبهشت تا ۲۰ خرداد برای دانش‌آموزان پایه چهارم تا ششم برگزار می‌شود. این رویداد یک مسابقه معمولی نیست. یک فرصت یادگیری متفاوت است

این رویداد توسط دانش‌آموزان اجرا می‌شود اما نقش خانواده در موفقیت آنها کلیدی است. در این سند وظایف، پیشنهادات و توصیه‌های عملی برای همراهی مؤثر شما عزیزان ارائه می‌شود. با مطالعه دقیق این دستورالعمل ما را در هموار کردن مسیر همراهی نمایید.

مقدمه

شرکت در این رویداد به کودک شما کمک می‌کند تا در چند بعد همزمان رشد کند:

- **بعد علمی:** کودک یاد می‌گیرد که یک سوال را پیدا کند، برای آن منبع جمع‌آوری کند، اطلاعات را دسته‌بندی کند و به یک نتیجه برسد. این همان روش علمی است که در هیچ کتاب درسی به این شکل تجربه نمی‌شود.
- **بعد هنری و خلاقیت:** کودک موظف است اطلاعات را به شکل جذاب و دیدنی ارائه دهد. طراحی پوستر، انتخاب رنگ، کشیدن نمودار، ساخت مدل فیزیکی - همه اینها خلاقیت را فعال می‌کند.
- **بعد اجتماعی و کار گروهی:** کودک با ۱ تا ۳ نفر دیگر همکاری می‌شود. یاد می‌گیرد حرف بزند، گوش کند، نقش خود را انجام دهد و در صورت اختلاف، راه حل پیدا کند.
- **بعد مدیریت زمان و مسئولیت‌پذیری:** کودک باید از ۱۵ اردیبهشت تا ۱۰ خرداد (حدود ۴ هفته) روی یک پروژه کار کند. این یعنی برنامه ریزی، اولویت‌بندی و تحویل به موقع کار. مهارتی که در بزرگسالی بسیار به کار او می‌آید.
- **بعد ارتباطی و اعتمادبه‌نفس:** کودک باید جلوی ۳ تا ۵ داور (که ممکن است معلم، والد یا حتی یک فرد خارجی باشند) صحبت کند، کار خود را توضیح دهد و به سوالات پاسخ دهد. این تجربه ترس از صحبت در جمع را کاهش می‌دهد.

رقابت وجود ندارد. فقط تلاش.

در این رویداد هیچ گروهی با گروه دیگر مقایسه نمی‌شود. هیچ اول و دومی وجود ندارد. هیچ حذفی در کار نیست.

هر گروه فقط با خودش رقابت می‌کند. با بهترین نسخه از خودش.

اگر کودکی امروز بهتر از دیروزش کار کند، او برنده است. اگر گروهی زحمت بکشد و پژوهش خود را با کیفیت تحویل دهد، نشان دریافت می‌کند - فارغ از اینکه گروه دیگر چه کار کرده است.

این نگاه به کودک یاد می‌دهد که دنیا یک مسابقه دائمی با دیگران نیست. موفقیت یعنی پیشرفت نسبت به خود گذشته‌ات.

چرا خانواده‌ها باید کودکان را تشویق به مشارکت کنند؟

تجربه قبل از کمال

کودک در این سن (۱۰ تا ۱۳ سالگی) نیاز دارد کارهای نیمه‌تمام را تجربه کند، اشتباه کند، اصلاح کند و دوباره تلاش کند. رویداد فضای امنی برای این چرخه فراهم می‌کند.

یادگیری عمقی به جای حفظ کردن

در مدرسه معمولاً کودک مطلب را حفظ می‌کند و در آزمون پس می‌دهد. در این رویداد کودک یک موضوع را عمیقاً می‌کاود، منبع می‌خواند، یادداشت برمی‌دارد و به دیگران آموزش می‌دهد. این نوع یادگیری ماندگار است.

کشف استعدادهای پنهان

گاهی اوقات برخی از کودکان در کلاس درس دیده نمی‌شوند، گاهی اوقات نیز عادت ما نیز بر این بوده است تا ابعاد هنری و ورزشی را بیشتر مورد توجه قرار دهیم و رویدادهای از این دست را بیشتر استقبال کنیم. در این رویداد ممکن است کودکی که در ریاضی ضعیف است، در طراحی پوستر عالی عمل کند. یا کودکی که کم حرف می‌زند، در نوشتن تحقیق قوی ظاهر شود. رویداد فرصتی برای دیده شدن ابعاد مختلف کودک است.

مسئولیت‌پذیری در محیطی دوستانه

کودک در قبال گروه خود مسئول است. اگر کاری را انجام ندهد، دیگران را ناراحت می‌کند. این حس مسئولیت در محیطی حمایت‌شده (با حضور راهنما) تمرین می‌شود.

آمادگی برای رویدادهای بزرگتر

این رویداد یک تمرین برای پروژه‌های بزرگتر در دوره اول متوسطه و دبیرستان است. کودکی که الان یک پژوهش ۱۰ صفحه‌ای را مدیریت کند، در آینده برای پژوهش‌های سنگین‌تر آماده‌تر است.

نشان ستاره دنباله‌دار بهانه است و دغدغه اصلی ما گرفتن نشان نیست ، ترغیب بچه‌ها به چالش است.

به کودک خود چه بگویید؟

جملات زیر را می‌توانید برای ترغیب کودک خود به کار ببرید:

- «این یه فرصته که هر چی دوست داری، بری عمیق درباره‌ش تحقیق کنی. چیزی که تو مدرسه وقتش نبوده».
- «قرار نیست اول یا دوم بشی. فقط می‌خوای ببینی خودت چقدر می‌تونی پیشرفت کنی».
- «می‌تونی با دوستان هم گروه بشی. کار گروهی خیلی جذاب‌تر از تنها کار کردنه».
- «آخرش یه گواهینامه می‌گیری و عضو باشگاه بی‌نهایت می‌شی. یعنی همیشه می‌تونی تو رویدادهای بعدی هم باشی».
- «حتی اگه نشان طلایی نگیری، من به تلاش تو افتخار می‌کنم».

توصیه نهایی به خانواده

اجبار نکنید. تشویق کنید.

اگر کودک تمایل ندارد، اصرار نکنید. اما می‌توانید چند بار درباره رویداد صحبت کنید، مثال بزنید، بگویید دوستش چه موضوع جالبی انتخاب کرده. گاهی یک مکالمه کوتاه بیشتر از ده دقیقه اصرار اثر می‌کند.

حمایت کنید. دخالت نکنید.

کار را برای کودک انجام ندهید. وسایل را فراهم کنید، زمان را یادآوری شوید، اما ننویسید، نکشید، طراحی نکنید. کار ضعیف خود کودک از کار قوی شما ارزشمندتر است.

نتایج را بپذیرید.

کودک ممکن است نشان طلایی نگیرد. شاید هم موفقیت او بسیار چشمگیر باشد. در هر دو حالت، او یک تجربه گرانبها به دست آورده است که هیچ نشان و گواهینامه‌ای به اندازه آن ارزش ندارد.

حتما دفترچه دستورالعمل اصلی رویداد را بخوانید و اخبار آن را پیگیری کنید.

بخش اول: نقش خانواده در ترویج و همراهی

الف) نقش تشویقی و انگیزشی

- یک بار در هفته از دانش‌آموز بپرسید «تیمت چقدر پیش رفته؟» نه «چرا هنوز تموم نکردی؟»
- به دانش‌آموز بگویید مهم این است که کار را انجام دهند، نه اینکه حتماً نشان طلایی بگیرند.
- هرگز نگویید «فلانی چه کار خوبی کرده، تو چرا نه؟»
- وقتی یک بخش از پژوهش تمام شد، آن را تأیید کنید (حتی با یک جمله کوتاه)

ب) نقش سازمانی و هماهنگ‌کننده

- به دانش‌آموز کمک کنید یک تقویم ساده برای ۴ هفته باقی‌مانده تا ۱۰ خرداد طراحی کند
- مهلت تحویل پژوهش (۱۰ خرداد) و زمان ارائه (۱۱ تا ۱۴ خرداد) را در جایی مشخص بنویسید
- در صورت نیاز، با معلم یا دبیرخانه رویداد تماس بگیرید تا ابهامات رفع شود
- امکانات اولیه شامل کاغذ، ماژیک، اینترنت برای جستجو، رایانه، مقوا، چسب و وسایل ساده آزمایشگاهی را در حد امکان فراهم کنید

ج) نقش مشورتی (بدون تصمیم‌گیری به جای بچه)

- به جای گفتن «موضوع خوبه»، بپرسید «چرا این موضوع رو انتخاب کردی؟»
- جدول معیارهای داوری را کنار دانش‌آموز بخوانید و بپرسید «به نظرت کدوم معیار رو قوی‌تر داری؟»
- از دانش‌آموز بخواهید چند بار جلوی شما یا دیگران ارائه کند و فقط یک یا دو نکته مثبت و یک نکته قابل بهبود بگوید.

بخش دوم: اگر راهنما هستید یا می‌خواهید نامحسوس راهنما هم باشید (مربی یا والد)

وظایف رسمی راهنما

- نظارت بر روند پژوهش و تحقیقات شما و راهنمایی برای بهتر شدن کار
- کمک به رفع اشکالات علمی و فنی
- بررسی کیفیت محتوا از نظر زیبایی، ارزش علمی و توانایی ارائه شما و دادن بازخورد برای بهتر شدن
- همراهی گروه در روز ارائه (حضور الزامی نیست اما توصیه می‌شود)

توصیه‌های عملی برای راهنما در موقعیت‌های مختلف

- اگر دانش‌آموز موضوع خیلی کلی انتخاب کرده: به او بگویید «این موضوع خیلی بزرگه. بیا یک گوشه از این موضوع آن را انتخاب کنیم. مثلاً فقط آب دریاها یا فقط ابرها
- اگر دانش‌آموز منبع معتبر پیدا نمی‌کند: چند منبع ساده معرفی کنید: کتاب درسی، یک سایت علمی ساده (مثل کانون پرورش فکری) و یک دایرةالمعارف کودک
- اگر دانش‌آموز در خلاقیت به بن‌بست خورده با سوالات کلیدی مسیر را برایش هموار کنیم
- اگر دانش‌آموز از ارائه می‌ترسد: چند بار با او تمرین کنید. اولی با متن، دومی بدون متن
- اگر گروه دچار اختلاف شده: به هر عضو فرصت حرف زدن بدهید. نقش‌ها را دوباره تقسیم کنید. اگر حل نشد بخواهید از مربیان کمک بگیرند.

چه کارهایی را راهنما نباید انجام دهد

- نوشتن متن پژوهش به جای دانش آموز (دانش آموز باید خودش بنویسد. شما فقط اشتباهات علمی یا املائی را گوشزد کنید)
- طراحی پوستر یا اسلاید بدون مشارکت دانش آموز (دانش آموز باید کار را خودش انجام دهد)
- مجبور کردن دانش آموز به موضوعی که دوست ندارد (انتخاب موضوع با خود دانش آموز است)
- انجام آزمایش به جای دانش آموز (دانش آموز باید آزمایش را انجام دهد. شما فقط وسایل را فراهم کنید و مراقب ایمنی باشید)
- انتقاد بیش از حد که باعث دلسردی شود (حداکثر دو نکته منفی در هر جلسه. بقیه باید تشویق باشد)

بخش سوم: تشویق به روش علمی و پژوهش مناسب

توصیه‌های ویژه برای همراهی با بچه‌ها

- حجم پژوهش حداکثر ۱۰ تا ۲۰ صفحه باشد (نه کمتر از ۵ صفحه)
- در هر صفحه حداکثر ۱۰ خط متن نوشته شود و بقیه صفحه به تصویر یا نمودار اختصاص یابد
- از کلمات ساده و جملات کوتاه استفاده شود (کوتاه‌تر از جمله‌های کتاب درسی)
- حداقل از ۵ منبع استفاده شود (کتاب، وبسایت معتبر، مصاحبه با یک آگاه)
- منابع‌ها در یک صفحه جداگانه نوشته شود
- از کپی کردن متن از اینترنت پرهیز شود. به جای آن، دانش آموز بخواند و با زبان خودش بنویسد
- از هوش مصنوعی کمک بگیرید اما کپی کردن از آن را معیاری برای کاهش امتیاز بدانید.

بخش چهارم: چرا حمایت شما مهم است؟

دلیل اول: دانش آموز احساس امنیت می‌کند که اگر اشتباه کند، کسی او را سرزنش نمی‌کند.

دلیل دوم: دانش آموز تشویق می‌شود که کار را نیمه تمام رها نکند.

دلیل سوم: دانش آموز یاد می‌گیرد که پژوهش یک فرآیند است و نتیجه فوری ندارد.

جملات تأییدکننده برای استفاده روزمره

- به جای گفتن «چرا هنوز تموم نکردی؟» بگویید «امروز چه چیز جدیدی یاد گرفتی؟»
- به جای گفتن «این قسمت رو غلط کردی» بگویید «به نظرت سخت‌ترین بخش کار کجا بود؟»
- به جای گفتن «اگه نشان نگیری بد می‌شه» بگویید «من به تو اعتماد دارم که می‌توانی این کار را تمام کنی»
- به جای گفتن «بذار خودم انجام بدم» بگویید «نشان هر چی باشه، من به تلاشت افتخار می‌کنم»

جملات ممنوع

- «فلانی حتماً بهتر از تو می‌شود» (مقایسه مخرب است و انگیزه را از بین می‌برد)
- «اگه نشان طلایی نگیری، یعنی تلاش نکردی» (نتیجه‌گرایی افراطی باعث استرس می‌شود)
- «بذار خودم این کار رو برات انجام بدم، زودتر تموم بشه» (انجام کار به جای دانش آموز، هدف آموزشی رویداد را نفی می‌کند)

بخش پنجم: فرصت‌های دیگر برای همکاری خانواده

الف) ثبت‌نام به عنوان داور

نحوه ثبت‌نام: لینک ثبت‌نامه داوران به زودی از طریق کانال و اطلاعیه رسمی رویداد اعلام می‌شود

ترکیب داوران: شامل معلم، دانش‌آموز، والد و مهمان خارجی (متخصص) است

ب) حمایت‌های جانبی

اگر خانواده‌ای می‌تواند حمایت خاص و موضوعی دیگری داشته باشد در مسیر رویداد به دبیرخانه مارا تن اعلام نماید

منتظر ایده‌های شما هستیم.

ج) معرفی به سایر خانواده‌ها

اگر این رویداد را مفید می‌دانید، آن را به خانواده‌های دیگر که هنوز در جریان ماجرا نیستند معرفی نمایید.

راه‌های ارتباطی با دبیرخانه‌ی رویداد

شماره تماس : ۰۹۱۹۵۷۶۷۷۰۳ (آقای جهانی) زمان تماس از ۹ صبح تا ساعت ۱۷
پیامک از طریق شماره بالا در صورت پاسخگو نبودن و معرفی خود برای تماس و راهنمایی

پیام در پیام‌رسان بله با همین شماره یا ایدی @am1990am

به امید یک مسیر هیجان‌انگیز

SCIENTIFIC AND ARTISTIC MARATHON TOWARDS INFINITY

The Comet Award
15 Ordibehesht - 15 Khordad

